

Vara

Duiliu Zamfirescu

Cu firea ei cea arzatoare
Sosit-a vara inapoi;
Toti pomii sunt in sarbatoare,
In tei sta floare langa floare
E dulce vara pe la noi!
Cand dimineata se iverse
Din al vazduhurilor fund,
Tot campul parca-ntinereste,
Iar, desteptata de pe prund,
Cireada satului porneste

In urma ei un roi de grauri
Ca niste valuri cenusii
S-amesteca prin balarii
S-aseaza-n coarne pe la tauri,
Fac fel de fel de nebunii.
Pana ce-n zarea departata
Spre lacul trist se pun pe drum.
Si cum se duc, — acum s-acum
Se mai zaresc inca o data
Ca ramasita unui fum.
Si-n fine astazi cand gandesc
La ce ne este dat sa fim,
Cum anii trec, copiii cresc,
Batranii cum se odihnesc
In deal la tintirim.
Ma simt nepriceput si mic
In gloata de zadarnicii
Si nu mai pot zice nimic,
Ci numai ochii ii ridic
Si caut spre copii.